

Велетенський саз

Микола Мірошніченко

Це склепіння яскраво-блакитне
мені стало одного разу
спідняком перекинутого
велетенського сазу.

Відтоді ця земля (ой, не деколи –
повсякчас), мов з чийогось підказу,
видавалася сизою декою
того самого сазу.

Років зо два прожив я в Баку,
та між клекоту міста, між клякоту лун
з-під землі учувалось мені, диваку,
пісня цілих і тиша обірваних струн.

Ах, розколений саз, і в розколині-рані
миє, миє Араз* оржавілі мечі.
Ніжно грає півсазу в Азербайджані,
і тужливо в Ірані півсазу мовчить.

**Араз – азербайджанська назва річки Араксу.*